

Kolik stojí pohovka? – záznamový arch a hodnocení

Hodnocení

1. Základem hodnocení je učitelské posouzení úrovně dosažené kompetence k řešení problémů na základě vypracovaných podkladů.
2. U jednotlivé dílčí dovednosti se předpokládá soulad informací z pracovních listů, sebehodnocení žáka a záznamového archu učitele. To znamená, že hodnocení je na stejné nebo sousední úrovni.
3. V případě výrazného nesouladu má vyšší význam záznamový arch učitele a informace z pracovních listů.
4. V hodnoticím archu učitel zvolí úroveň podle převládajícího hodnocení.
5. Na základě výběru úrovně u jednotlivých dílčích dovedností je stanoveno celkové hodnocení úrovně kompetence k řešení problémů.
6. Celková úroveň dosažené kompetence by měla odpovídat nejnižší úrovni, která byla zvolena u alespoň dvou dílčích dovedností. Případně maximálně o dvě úrovně výše od nejnižší zvolené úrovně.
7. Pro individuální práci s výsledkem žákova hodnocení je možné využít přehled dosažené úrovně dovedností.

Příklady tří různých hodnocení a celková doporučená úroveň (vyznačena žlutě):

Počet úrovní	
1	Začínající
1	Poučený
1	Aktivně užívající
3	Pokročilý

Počet úrovní	
1	Začínající
2	Poučený
1	Aktivně užívající
2	Pokročilý

Počet úrovní	
1	Začínající
	Poučený
1	Aktivně užívající
4	Pokročilý

Záznamový arch pro učitele v hodině

Učitel si v hodině zaznamenává situace, při kterých si jednotliví žáci vyžádají pomoc při řešení. Zaznamená si (například pomocí /), kdo se konkrétně ptal a jakou pomoc požadoval. Případně do poznámky uvede, kdo pomoc poskytoval. Arch předpokládá cílené zaznamenávání u maximálně šesti žáků. Je možné ho využít i pro více žáků, např. zaznamenáváním iniciál.

Záznamový arch pro učitele (do hodiny)

Aktivita	Důvod oslovení učitele	Jméno, příjmení žáka (příp. iniciály)						Poznámky
Zadání	1. Žák celkově nechápe zadání, např. potřebuje jev vysvětlit na jiném názorném příkladu.							
	2. Žák zadání chápe, ale nerozumí otázce, potřebuje ji např. přeformulovat jinými slovy.							
Vlastní plán řešení	3. Žák neodhadne, zda úlohu vyřeší. Svými dotazy dává najevo, že odhadu není schopen.							
	4. Žák neformuluje samostatně otázky. Např. se ptá, jak by měl otázky formulovat, případně je z dotazu patrné, že je formuluje příliš obecně.							
	5. Žák si neví rady s postupem řešení, nedokáže samostatně formulovat dílčí činnosti nebo je formuluje příliš vágně, např. <i>zahájím práci, vše si vyhledám, vyřeším to.</i>							
	6. Žák si neví rady s identifikací potřeb.							
	7. Žák si neví rady s formulací rizik, případně uvádí příliš obecná rizika, např. <i>nezvládnou to.</i>							

Ověření vhodnosti plánu řešení	8. Žák neumí ověřit, zda je jeho otázka mezi otázkami v pracovním listu obsažena, např. se ptá na shodu svého návrhu s otázkou v pracovním listu.							
	9. Při kontrole postupu žák neví, jak stanovit pořadí dílčích úkolů.							
	10. Žák neumí ověřit, zda je zdroj (aplikace, program, nástroj), který uvedl ve svém plánu, uveden mezi zdroji v pracovním listu.							
	11. Žák neumí ověřit, zda je obtíž, kterou stanovil, uvedena mezi identifikovanými obtížemi v pracovním listu.							
Vlastní řešení	12. Žák nedokáže postupovat podle svého postupu, např. se ptá, co má dělat, jak to má dělat.							
	13. Žák má obtíže při vlastním řešení úlohy, např. nedokáže něco spočítat, převést, formulovat apod.							
	14. Žák nedokáže formulovat závěry, např. se ptá, co má doplnit do závěrů nebo jak má napsat odpověď.							
Analýza obtíží	15. Žák nedokáže identifikovat problémy v řešení. Neví si rady s výběrem položek (odpovědí) v pracovním listu.							
Sebehodnocení	16. Žák si neví rady s formulováním upraveného postupu.							
	17. Žák nedokáže zhodnotit svůj postup.							

